

rendelkezésekről" cím alatt törvényjavaslatot terjesztett a képviselőház elé. A kiadások apasztását az állami közigazgatás és az állami üzemek tisztviselői létszámának a kihalási rendszer alapján való leszállítása és ennek folyományaképp a személyi és ezzel kapcsolatos dologi kiadások csökkentése és egyéb apróbb jelentőségű intézkedések vannak hivatva szolgálni. Miután a pénzügyminisztérium sem táplál vérmes reményeket aziránt, hogy ezen intézkedésekkel a kiadások a közeljövőben lényegesebben csökkenmi fognak, az államháztartás egyensúlyának biztosítását a bevételi oldalon: adóemeléssel kívánja keresztülvinni.

Az adóemelés ez alkalommal azokat a nem fundált fix jövedelmeket érinti, amelyek eddig is teljes összegükben szolgáltak adóalapul. A törvényjavaslat szerint azok a jövedelmek, amelyek az alkalmazottak kereseti adója, továbbá tantiémadó alá esnek, az eddigi alkalmazotti kereseti adón, illetve tantiémadón felül külön adót is kötelesek fizetni. A külön adó alól mentesek a heti 30 pengőt, illetve havi 120 15. §-ban felsorolva nincsen, azt a mérlegszerű nyereségből nem szabad levonni. De nem vonható le a megnyitó mérlegben 48.000 P-vel szereplő felszerelésnek 6400 P-ért történt eladása folytán mutatkozó 41.000 P veszteség sem azért, mert ez a veszteség a zárszámadás egyenlegében kifejezésre kell hogy jusson abban az esetben, ha a szóbanforgó berendezési tárgy a vagyonszámlán az üzletév első napján a fentjelzett összeggel fel volt véve és a zárómérlegben az eladás folytán már nem szerepel. Ha tehát a mérlegszerű nyereségből levonásba hozatnék, ez a számszaki művelet azt jelentené, hogy a 41.000 P-vel az adóalap kétszeresen csökkentetnék.

A városnak az üzemében fekvő tőkéje után fizetett kamat és a város központi igazgatásának költségeihez való hozzájárulás a mérlegszerű nyereséghez hozzáadandó. (Közigazgatási Bíróság 9852/1929. P. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a város közlelmzésési ügyosztálya részére a kamatszámra terhére folyósított 91.924 P 50 f-t és a város központi igazgatási költségeihez fizetett 16.800 P hozzájárulást a mérlegszerű nyereséghez hozzáadták.

A bíróság a kifogást alaptalannak találta.

A panaszban előadottak szerint a szóbanforgó kamatot az élelmiszerárúsító üzem a tanács által felvett beruházási kölcsönből az üzem részére folyósított pénzösszeg után fizeti az ügyosztálynak, a központi költségekhez hozzájárulást pedig a gazdasági irányításért és a revízióért fizeti.

A városnak az üzemben fekvő tőkéje az a betét, amelyet az üzem tulajdonosa az üzembe mint vállalatba bevitt. Az üzemben fekvő tőke kamatai az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 13. §-ának 12. pontja szerint adókötelesek. A kölcsönt

nem az üzem vette fel, az a zárszámadást nem terheli, tehát a kamatai sem hozhatók levonásba, mint az üzemet terhelő tartozás kamatai, mert az adós nem az üzem és a kamatot nem a hitelezőnek, hanem az üzem tulajdonosának fizeti.

A központi igazgatás költségeihez hozzájárulás nem egyéb, mint az üzem feleslegéből a város részére átengedett összeg, vagyis az üzemben fekvő tőke gyümölcse, amely a felhívott törvényes rendelkezés értelmében adóköteles.

Ha a veszteséget a megtartott könyvvizsgálat igazolta, úgy az egyenlő teherviselésre hivatkozással adóalapot megállapítani nem lehet. (Közigazgatási Bíróság 1680/1928. P. M. szám.) Panaszos az adófelszólamlási bizottsági határozatot azért támadja meg, mert adóvallomásához szabályszerű könyvvezetésen nyugvó nyereség-veszteségszámlát és mérleget csatolt és igazolta, hogy 1926. évi mérlegszerű vesztesége 10.864 P 52 f és a háztartási költségek és befizetett egyenes adók levonása után is 6000 P-n felüli veszteség mutatkozik.

A bíróság megállapítja, hogy az adófelszólamlási bizottság határozatának indokolása szerint is: Adózó könyvvezetése helyes, ellene kifogás nem emelhető s a kimutatott veszteség megszüntethető nem volt. Az adófelszólamlási bizottság ennek dacára adóalapot azért állapított meg, mert felfogása szerint az egyenlő teherviselés szempontjából a kimutatott veszteség dacára sem maradhatott adózó adózatlanul és az adóalapot becslés szerint 4400 pengőben állapította meg. A bíróság még megemlíti, hogy adózónál 1927. április 4-én szabályszerű könyvvizsgálatot tartottak és az erről felvett jegyzőkönyv szerint a szabályszerűen vezetett könyvek 1926. évre tényleges veszteséget mutatnak fel. A bíróság a 300/1927. K. H. Ö. 12. §-ának negyedik bekezdésében foglalt jogszabály alapján a panasznak helyet adott és adóalap hiányában a kivetett adókat törölte. Ha az adózó szabályszerű könyveket vezet és a könyvvezetésre fennálló szabályok pontos betartása mellett a könyvek veszteséget tüntetnek fel, azon a címen, hogy mások is hasonló körülmények között súlyos adókkal megrovattak, az egyenlő teherviselésre hivatkozással mesterkéltan adóalapot megállapítani nem lehet, hanem a fennálló és az igazságos adóztatás reális alapját biztosító szabály értelmében más adózók is a törvény értelmében őket nem terhelő adó alól mentesítendőek.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Aktív értéket képező jognak elértéktelenedése tényleges üzleti veszteség. (Közigazgatási Bíróság 10.136 1929. P.)